

ГЛАВА V.

ЗА НАРЪЧИЕТО.

133. — *Наръчието* е частъ на рѣчта, която не са измѣня, и са туря при глаголы, при имена прилагателны и пакъ при нарѣчія, за да опредѣли тѣхно нѣкое качество или обстоятелство. Прим. *нашъ Стойко добръ са учи; той е твърдъ прилѣжателно момче; сутрина много рано става и постоянно са занимава.*

134. — Нарѣчїята показватъ качество, количество, време, мѣсто, редъ и точностъ, споредъ нѣкои питання. Тѣй:

1) За качество, споредъ питањето: *Какъ?* напр. *тѣй, инакъ, злѣ, добръ, криво, право, прилично, хубаво, лошаво, грозно, слабо, яко, силно, искрено, лукаво, нарочно, лжчно, лесно, и др. н.*

2) За количество споредъ питањето: *колко?* или *колко пѣти?* напр. *толкозъ, много, малко, нѣколко, николко, често, рѣдко, единъ пѣтъ или веднѣждъ, дваждъ, триждъ, много пѣти, твърдѣ, доста, и др.*

3) За време, споредъ питањето: *кога?* *откога?* или *докога?* напр. *сега и нынѣ, вчера, днесъ, утрѣ, завчера, лани, лѣтось, зимжѣ, (или лѣтѣ, зимѣ), денемъ, пощемъ (или деня, нощя), сутрина, вечерь, рано, късно, вынжжы, и сѣкога, нѣкога, никога, тутакси и везапно, или тозчасъ, преди, послѣ или сѣтне, отсега, досега, донынѣ, оттогазъ, дотогазъ, открай, докрай, отдевѣ, отколѣ или отдавна, и др.*